

FINTA ÉVA

TÉLELŐ

*fehérre festi a pirosat
és a zöldet vére levébe
mártja az ősz a télelő
hogy majd végül azt is fehérre
pingálja kenje mártogassa –
a decemberi hóesésbe*

*s a dér-fehérbe. csipke hullik
ágakra tüskékre levélre
fehér csipke fűszálakon
a fán maradt termés húsán
a ruhaszáritó kötélén
s fehér csipke a délután.*

*a mosott ruha is fehérlik
rojtos rajta a dér virága
a diófámon mind az ágak
a csicsóka levele szánja
de ő is fehérben vacoghat –
udvarom kertem télbe mártva.*

TANTALOSZ ÚTJA

*kapott egy tantuszt Tantalosz
Láertész homlokára nyomta
átnézett egy fényes tavaszon
virágillaton avarégetésen
s a tantuszt Arész sisakjába dobta*

*azért sem Jupiternek szánta
nem gondolt megváltása lehetőségeire
minek gondolta Jupiter önimádó
önhitt és nem befolyásolható*

*bárha előtte hajlonganak ifjak vének
szegények és gazdagok
örültek és józan elméjük
adakozhatna ajándékozhatna végtelen bőségéből
a mindenség aranyából
de Jupiter önjáró önimádó
annak ad akire emlékezik
attól rabol kire emlékezik
és nem szereti a kuncsorgókat
nem szereti a templom koldusait
a Jupiter templomáét sem
ugyan már akik benne remélik jövődő
boldogságukat boldogulásukat
mit adhatnának Neki
hol lenne a viszonzás egyensúlya
és hová a bőségszaru
melyet szippantókocsiként inna ki
a kapzsiság a végtelen szomj
a birtoklás hamis ígérete*

*és Tantalosz Kharónra se gondolt
nem hagyott számára egy obulust
minek gondolta hiszen halhatatlan
minek hiszen örök életre szánták
így Arész sisakjába dobta
– alamizsnát a harcok istenének –
ki Tartaroszba vezényelte híveit
s bár ő maga halhatatlan
amikor szert tett egy tantuszra
harcosai homlokára nyomta
vagy hanyagul lukas zsebükbe vágta
hogy legyen varázsa a Styxnek
hogy elvakítsa utasait
amikor átkel velük a túlsó part kódébe*